

VERSLAG VRIJWILLIGERSWERK KINDERTEHUIS HANUKKAH SUNYANI, GHANA

Een levenservaring

In januari 2018 ben ik met reisgenote Francis twee weken naar Hanukkah in Sunyani, Ghana geweest. Geïnspireerd door een cursus Leiderschap aan Nyenrode heb ik een aantal wensen, die altijd al in mijn achterhoofd speelden, aan elkaar geknoopt en nu ook daadwerkelijk verwezenlijkt. De warmte van het verre buitenland, interactie met kinderen, technisch bezig zijn en het sociale karakter trokken mij naar Hanukkah en de Circle of Life School.

Voor vertrek eerst maar eens kennis gemaakt met Francis, die ik tot dan toe nog niet kende. Zij is al enkele jaren actief voor de stichting en heeft, samen met een aantal andere betrokken vrijwilligers, een grote rol gespeeld bij de coördinatie van het vullen van de zeecontainer. Bij aankomst stond de container al parmantig voor de school op ons te wachten. De dag erop hebben we vol frisse moed de container geopend en met een stel Ghanese potige mannen vakkundig leeggehaald. Het schoolplein lag vol met onderdelen van kinderbedjes, dozen vol lesmateriaal en speelgoed. Voor de school stonden ontelbare tafels en stoelen. Aan mij werd gevraagd om van al die losse onderdelen de kinderbedjes in elkaar te zetten. Het eerste stapelbed was een enorme puzzel, bij de tweede kwam er al wat handigheid en de rest ging nagenoeg van zelf. Vooral bij de laatste kreeg ik hulp van de kinderen van Hanukkah, die toch ook wel eens een schroefmachine in handen wilden hebben.

De dagen erna was ik vooral in Hanukkah bezig om dingen te repareren, tot een uurtje of drie, wanneer de kids uit school kwamen. Dan werd er een partijtje gevoetbald, met een frisbee gegooid of gekleurd. 's Avonds was de disco op Hollandse K3-liedjes populair. Kofi Ghana en ik hadden een bijzondere klik, regelmatig kreeg ik zijn stenen 'I-phone' om een foto te nemen of even in te praten. Daarnaast liep hij als een soort prettige schaduw achter mij aan bij allerlei reparaties.

Op een gegeven moment had ik een paar latten nodig voor de reparatie van het houten speelkasteel op het grasveldje. Dus ik met Moses latten kopen. Ik verwachtte naar een Gamma of Praxis-achtige winkel te gaan, maar we reden naar de houtzagerij. Dus ik wijs ietwat verbaasd een halve boomstam aan en geef de maten op van wat ik ongeveer nodig heb. Een uurtje later reed een motor-ordonnans bij Hanukkah het terrein op, half leunend en half zittend op de latten, die hij met een paar touwtjes aan zijn motor had bevestigd. Deze middag was voor mij kenmerkend voor de verschillen tussen Ghana en Holland.

Later in de week ben ik ook op de school langs de klassen geweest om kinderstoelen, tafels, deuren, cilinders, kasten en speelgoed te fixen. Het mooiste moment was steevast de dankbaarheid van de kinderen en docenten, wanneer ik weer iets gerepareerd terug bracht. "Thank you, You are so kind, God bless you!"

Moses vroeg mij om eens naar het ontwerp van de Junior High School te kijken om daarna naar de Country en City Planning afdeling van de gemeente Sunyani te gaan om het te bespreken. Vanaf dat moment besloot ik me voor dit project te gaan inzetten. Voor nu houdt dat vooral het zoeken naar financiën in en vóór september 2019 ga ik zeker nog eens terug om een stukje mee te bouwen. En misschien wel met een groepje MTS-ers.

Voor mij is het bezoek aan Hanukkah een ervaring, die ze me niet meer afpakken. Het is een geslaagde trip geworden met veel dankbaarheid en voldoening. Ik heb tegen mijn dochters al gezegd, dat ik ze ook eens meeneem. Ik gun iedereen deze supermooie momenten, die nu als herinneringen in mijn geheugen gegrift staan.

Mark